

פרק ג'

- פסוק א' - נאמר לי בנבואה, בן אדם למד כל הכתוב במגילה, הן מבפנים הן מאחור, וכשתלמד ותדע היטב את דברי המגילה, לך ודבר אל בני ישראל, הדברים נאמרו לו בלשון מליצה של ענין אכילה, וכך נאמר לו שיאכל היטב את המגילה.
- פסוק ב' - פתחתי את פי והאכילני את המגילה הזאת, כלומר שם בפי ולמדני את דברי המגילה.
- פסוק ג' - אמר לי, בן אדם, תאכיל את בטנך, ואת מעיך תמלא, בדברי המגילה הזאת שאני נותן לך, כלומר תשמור אותה היטב בזכרוןך, ואל תסיח דעתך ממנה, וכך עשיתי, אכלתי את המגילה והיתה מתוקה בפי כדבש, כלומר שמעתי אותה ברצון ובחשק, אע"פ שהיו דברי פורענות.
- פסוק ד' - אמר לי, בן אדם לך אל בית ישראל, ותדבר אליהם דברי באופן שאני מדבר אליך.
- פסוק ה' - אינך צריך לשנות את הדברים ולאומרם בלשון מיוחדת, כי איני שולח אותך אל עם שיש להם שפה קשה, ואיני שולח אותך לעם שהם כבדי לשון, אלא לבית ישראל שמדברים כלשונך.
- פסוק ו' - חוזר ואומר, אינני שולח אותך אל עמים רבים שלשונותיהם מתחלפים, והם מדברים בשפה קשה ובכבדות לשון, ואני נשבע שגם אם הייתי שולח אותך אליהם, אע"פ שהיית צריך להטעים הדברים, היו מתקבלים, ומכ"ש עכשיו שאינך צריך לשנות ויכול לומר דיבורי כמו שאמרתם.
- פסוק ז' - אבל בית ישראל לא ירצו לשמוע אליך אע"פ שאתה אומר להם דברים כמו שאני אמרתי אותם, בגלל שאינם רוצים לשמוע אלי, כי כל בית ישראל מעיזים ביותר, וקורא להם חזקי מצח, כלומר מרימים מצחם ומחזקים אותו, ויש להם לב קשה.
- פסוק ח' - הנה אני עושה שפניך יהיו חזקים כנגד פניהם, ולא תראה אליהם שום סימני הכנעה ופחד אלא תדבר אליהם בחוזק, ומצחך יהיה חזק כנגד מצחם.
- פסוק ט' - כמו ברזל חזק שהוא חזק יותר מסלע כך אתן חוזק במצחך, לא תפחד מהם ולא תשבר מפניהם, הם רק אנשים מורדים ולא יעשו לך שום רעה.
- פסוק י' - אמר אלי, בן אדם, כל דברי שאדבר אליך שמור בלב שלך ע"י שתאזין היטב באזנך.
- פסוק י"א - ולך אל האנשים שהלכו לגלות הם בני עמך ותדבר אליהם, וגם אם לא יקבלו, תחזור ותאמר אליהם שכך אמר ד' אלוקים, ובין אם ישמעו ובין אם ימנעו עצמם תדבר אליהם.
- פסוק י"ב - רוח נשאה אותי ממקומי אל בני הגולה, ושמעתי מאחרי קול רעש גדול שמשבח ואומר מבורך כבוד ד' במקום שהוא שם, והכוונה שאע"פ שתסתלק השכינה מביהמ"ק, תהיה מבורכת במקומה.
- פסוק י"ג - ושמעתי את קול כנפי החיות שנוגעות זו בזו, כאילו הם מנשקות זו לזו, וגם נשמע קול של הגלגלים בשוה לקול החיות, וכל זה גרם שהיה קול רעש גדול, וזה רומז לסילוק שכינה ממקומה.
- פסוק י"ד - עכשיו חוזר למה שכתוב בפסוק י"ב, הרוח הרימה אותי ממקומי, והלכתי במרירות נפש ובכעס רוחי, בגלל שראיתי סילוק השכינה מקדש הקדשים, אבל הנבואה היתה בחוזק והכריחה אותי ללכת.
- פסוק ט"ו - ובאתי אל בני הגולה שיושבים במקום שנקרא תל-אביב שהוא ליד נהר כבר, וישבתי יחד עם היושבים שם, וישבתי שבעה ימים בשתיקה מתוך תמהון והלם.
- פסוק ט"ז - ובסוף שבעת ימים היתה דבר הנבואה מד' אלי וכך אמר לי.
- פסוק י"ז - בן אדם, למה אתה שותק, כמו צופה שעומד על מגדל העיר לראות אם באים אויבים ולהזהיר את העם שישמרו מהם, כך מיניתי אותך על בית ישראל, וכשתשמע מפי דבר פורענות העתידה לבוא עליהם, תלך להזהירם שישובו בתשובה.
- פסוק י"ח - כאשר אומר לך על רשע שימות, ואתה לא תזהירנו, ולא תדבר אליו להזהיר אותו שישוב מדרך רשעותו כדי שישאר חי, הנה הרשע ימות בגלל עונו, ואתה תקבל עונש על מיתתו, כי אם היית מזהיר אותו אולי היה חוזר בתשובה ולא היה מת.

פסוק י"ט - אבל אם הזהרת את הרשע, ולא קיבל דבריך ולא שב מרשעתו ומדרך הרשעות, הוא ימות בגלל עונו, ואתה הצלת את נפשך, שהרי הזהרת אותו, ואת שלך עשית.

פסוק כ' - וכאשר צדיק יחזור מצדקתו ויעשה עוולות, ויחשוב בלבו שהמצוות שעשה בעבר יגינו עליו שלא יענש גם אם עכשיו חוזר לחטוא, לא כך יהיה, אלא אֶכֶּן לו צרה שימות בה, ואם לא תזהיר אותו שיחזור מדעתו, הוא ימות בגלל חטאתו, ולא יזכרו לו צדקותיו שעשה מכבר כדי להגן עליו מהמיתה, ואת דמו אדרוש מידך, כלומר תענש עליו בגלל שלא הזהרת אותו.

פסוק כ"א - אבל אם הזהרת את הצדיק שלא יחטא ולא יסמוך על מה שבעבר היה צדיק, וקיבל את דבריך ולא חטא, אע"פ שחשב לחטוא יחיה, כי קבל את האזהרה, ואתה את נפשך הצלת במה שמנעת אותו מלחטוא.

פסוק כ"ב - ושרתה עלי שם רוח נבואה, ואמר אלי ד', קום צא אל הבקעה ושם אדבר אתך.

פסוק כ"ג - קמתי ויצאתי אל הבקעה, והנה כבר נמצא שם כבוד ד' באותו דמות שראיתי במעשה המרכבה ליד נהר כבר כמבואר בפרק א', ונפלתי על פני והשתחויתי לד'.

פסוק כ"ד - ונכנסה בי רוח של חוזק וכוח והעמידה אותי על רגלי, ודיבר אלי וכך אמר לי, בא תסגר בביתך ותשב בודד בלי חברת אנשים.

פסוק כ"ה - ואתה בן אדם, שב סגור בביתך כאילו ששמו עליך חבלים עבים וקשרו אותך בהם, ואל תצא בין אנשי הגולה.

פסוק כ"ו - ואל תדבר אתם, תתנהג כאילו שהלשון שלך נדבקה אל החיך שלך, ותתנהג כאילו אתה אֵילִם, ואל תהיה להם איש שאומר תוכחה, כי הם עם מורד, לכן אל תאמר להם תוכחה מעצמך כי ימרדו בך.

פסוק כ"ז - אך כאשר ארצה לדבר איתך לשלוח אותך אליהם, אתן לך רשות לדבר אליהם, ואז תאמר להם, כך אמר ד' אלוקים ולא בדיתי מלבי, מי שירצה לשמוע ישמע, ומי שימנע עצמו מלשמוע יִמָנַע, ואל תכוף אותם לשמוע, כי הם עם מורד, וימרדו בך.